

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6996/2561

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2558 มาตรา 10, พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 182/1, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 80, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 288, ป.อ. มาตรา 53, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 75, ป.อ. มาตรา 90, พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 183

ย่อ / หลักกฎหมาย

พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2558 มาตรา 10 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า "คดีที่ศาลอุทธรณ์หรือศาลอุทธรณ์แผนกคดีเยาวชนและครอบครัวได้พิพากษาหรือมีคำสั่งก่อนวันเปิดทำการของศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิเศษให้ฎีกา คำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นไปยังศาลฎีกา และให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติ ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 ซึ่งใช้บังคับอยู่ใน วันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาใช้บังคับในการพิจารณาพิพากษาของศาลฎีกา" คดีนี้ได้ อ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ในวันที่ 13 กรกฎาคม 2560 เป็นระยะเวลาภายหลังจากกฎหมายที่ แก้ไขใหม่มีผลใช้บังคับ และภายหลังจากศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิเศษเปิดทำการแล้ว (เปิดทำการ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2559) เมื่อโจทก์ร่วมยื่นฎีกา ในวันที่ 26 กรกฎาคม 2560 เกี่ยวกับวิธีการ สำหรับเด็กและเยาวชน จึงต้องนำบทบัญญัติแห่ง พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธี พิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาใช้บังคับตาม มาตรา 182/1 วรรคหนึ่ง (ที่แก้ไข ใหม่) บัญญัติว่า "การฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิเศษให้นำบทบัญญัติ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งหรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาแล้วแต่ กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่ในกรณีที่เป็นการฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งกำหนดวิธีการสำหรับเด็ก หรือเยาวชน ตามมาตรา 180 ต้องห้ามมิให้ฎีกา" เช่นนี้หลักเกณฑ์ในการฎีกาคำพิพากษาเกี่ยวกับ วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่แก้ไขใหม่ จึงแตกต่างไปจาก มาตรา 183 (เดิม) ซึ่งหากคู่ความฎีกาคำพิพากษาเกี่ยวกับวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน แม้จะเป็นกรณีที่ ศาลกำหนดให้ส่งฝึกและอบรมเกินกว่า 3 ปี ตามมาตรา 180 ก็ต้องห้ามมิให้ฎีกาตาม พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 182/1 วรรคหนึ่ง (ที่แก้ไขใหม่) ฎีกาของโจทก์ร่วมที่เกี่ยวกับวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน จึง ต้องห้ามมิให้ฎีกาตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 80, 83, 91, 288 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 4, 7, 8 ทวิ, 72, 72 ทวิ และริบกระสุนปืนของกลาง จำเลยให้การรับสารภาพ ระหว่างพิจารณา นางสาวรัชสสา มารดาของนายปฏิภาณ ผู้ตาย ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาตเฉพาะความผิดฐานฆ่าผู้อื่น ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288, 288, 80, 83 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน

วัดสระเบ็ด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 7, 8 ทวิ, 72 วรรคสาม, 72 ทวิ วรรคสอง เป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ฐานร่วมกัน พยายามฆ่าและร่วมกันฆ่าผู้อื่นเป็นความผิดกรรมเดียว วางโทษจำคุกตลอดชีวิต ขณะ กระทำความผิดจำเลยมีอายุ 17 ปีเศษ (ที่ถูก 16 ปีเศษ) เปลี่ยนโทษและลดมาตราส่วนโทษ ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 53 ประกอบ 75 คงเหลือจำคุก 25 ปี จำเลยให้การรับสารภาพมี เหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 12 ปี 6 เดือน ฐานร่วมกันมีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนของผู้อื่นไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุก 6 เดือน ฐานร่วมกันพาอาวุธปืนไปในเมืองหมู่บ้าน จำคุก 6 เดือน จำเลยให้การรับสารภาพมี เหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกฐานร่วมกันมี อาวุธปืนของผู้อื่นไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต 3 เดือน ฐานร่วมกันพาอาวุธปืนฯ ไปใน เมืองหมู่บ้าน ทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควร จำคุก 3 เดือน รวมจำคุก 12 ปี 12 เดือน พิเคราะห์ พฤติกรรมและรายงานสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานครแล้ว เห็นสมควร ส่งจำเลยไปฝึกอบรมที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานครเป็นเวลาขั้นต่ำ 4 ปี ขั้นสูง 5 ปี หากจำเลยไม่ได้รับการฝึกอบรมหรือฝึกอบรมไม่พอแก้คำพิพากษา เนื่องจากจำเลย มีอายุครบ 24 ปีบริบูรณ์ แล้วให้ส่งตัวจำเลยไปจำคุกที่เรือนจำเป็นเวลา 5 ปี รับกระสุนปืน ของกลาง โจทก์ร่วมอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว พิพากษาแก้เป็นว่า การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้เรียงกระทงลงโทษทุกกรรมเป็นกระทง ความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ขณะกระทำความผิดจำเลยมีอายุ 16 ปีเศษ ลดมาตราส่วนโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 75 ประกอบมาตรา 53 (ที่ถูก ประกอบ มาตรา 18 วรรคสาม) ฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่นและฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นเป็นกรรมเดียว ผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่น ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 25 ปี ฐานร่วมกันมีอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนของ ผู้อื่นไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุก 3 เดือน และฐานร่วมกันพาอาวุธปืนและเครื่อง กระสุนปืนไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุก 3 เดือน รวม 3 กระทง จำคุก 25 ปี 6 เดือน จำเลยให้การรับสารภาพ มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 12 ปี 9 เดือน ส่วนการเปลี่ยนโทษจำคุกเป็นการส่งตัว จำเลยไปควบคุมเพื่อฝึกอบรมและนอกจากที่แก้ให้เป็นตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ร่วมฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีเยาวชนและครอบครัววินิจฉัยว่า คดีนี้โจทก์ร่วมฎีกาว่า ขณะกระทำความผิด จำเลยมีอายุใกล้เป็นผู้ใหญ่ อาวุธปืนที่ใช้ในกระทำความผิดเป็นอาวุธสงคราม พฤติการณ์แห่งคดี เป็นเรื่องร้ายแรง ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาให้เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นส่งตัวจำเลยไปควบคุมเพื่อ ฝึกอบรมขั้นต่ำ 4 ปี ขั้นสูง 5 ปี ยังไม่เหมาะสม ขอให้ศาลฎีกาพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยโดยไม่ใช้ วิธีการสำหรับเด็ก นั้น เป็นการฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน ซึ่งตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 183 (เดิม) บัญญัติว่า "คดีที่ศาลอุทธรณ์หรือศาลอุทธรณ์แผนกคดีเยาวชนและ ครอบครัวได้พิพากษาหรือมีคำสั่ง ให้ฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นไปยังศาลฎีกาได้ตามบทบัญญัติ แห่งกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความเหมือนคดีธรรมดา เว้นแต่กรณีที่ต้องห้ามมิให้อุทธรณ์ตาม มาตรา 180" และ มาตรา 180 (เดิม) บัญญัติว่า "คดีที่ศาลเยาวชนและครอบครัวได้พิพากษาหรือมี คำสั่งแล้ว ให้อุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นไปยังศาลอุทธรณ์หรือศาลอุทธรณ์ภาคได้ตาม

บทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาเหมือนคดีธรรมดา เว้นแต่ ในกรณีที่ ศาลเยาวชนและครอบครัวได้พิพากษาหรือมีคำสั่งกำหนดวิธีการสำหรับเด็กหรือเยาวชน อย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ... (2) กำหนดให้ใช้วิธีการสำหรับเด็กหรือเยาวชน ตามมาตรา 142 เว้นแต่ ในกรณีที่...ส่งตัวเด็กและเยาวชนไปควบคุมเพื่อฝึกอบรมมีกำหนดระยะเวลาเกินกว่า 3 ปี" ซึ่งตามบทบัญญัติดังกล่าว หากเป็นกรณีที่ศาลใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน ให้ส่งตัวจำเลยไป ควบคุมเพื่อฝึกอบรม มีกำหนดระยะเวลาเกินกว่า 3 ปี คู่ความมีสิทธิที่จะอุทธรณ์และฎีกา คำพิพากษาเกี่ยวกับวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนได้ ต่อมา มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติ ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2558 มีผลใช้ บังคับ เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2558 โดยบทบัญญัติ มาตรา 10 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า "คดีที่ ศาลอุทธรณ์หรือศาลอุทธรณ์แผนกคดีเยาวชนและครอบครัวได้พิพากษาหรือมีคำสั่งก่อนวันเปิด ทำการของศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิเศษให้ฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นไปยังศาลฎีกา และให้นำ บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและ ครอบครัว พ.ศ.2553 ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาใช้บังคับใน การพิจารณาพิพากษาของศาลฎีกา" คดีนี้ได้อ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ในวันที่ 13 กรกฎาคม 2560 เป็นระยะเวลาหลังจากกฎหมายที่แก้ไขใหม่มีผลใช้บังคับ และหลังจากศาลอุทธรณ์ คดีชั้นอุทธรณ์พิเศษเปิดทำการแล้ว (เปิดทำการ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2559) เมื่อโจทก์ร่วมยื่นฎีกา ในวันที่ 26 กรกฎาคม 2560 ซึ่งเป็นฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีการสำหรับเด็กและ เยาวชนดังกล่าวแล้วข้างต้น จึงต้องนำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 (ที่แก้ไขใหม่) มาใช้บังคับ ซึ่งตาม พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมีเหตุผลในการประกาศใช้ไว้ว่า "...โดยที่ได้มีการปรับปรุงหลักเกณฑ์การ อุทธรณ์และฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง โดยให้คดีแพ่งที่ขึ้นสู่ศาลฎีกาจะต้อง ได้รับอนุญาตจากศาลฎีกาแต่ระบบการอุทธรณ์และฎีกาคดีเยาวชนและครอบครัวในปัจจุบันไม่ สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่แก้ไขใหม่ดังกล่าวประกอบกับได้มีการจัดตั้งศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิเศษ ขึ้นเพื่อพิจารณาพิพากษาคดีชั้นอุทธรณ์พิเศษต่าง ๆ สมควรแก้ไขปรับปรุงหลักเกณฑ์การอุทธรณ์และ ฎีกาคดีเยาวชนและครอบครัวให้มีความสอดคล้องเป็นระบบเดียวกัน รวมทั้งแก้ไขวิธีพิจารณาที่ เกี่ยวข้องให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ " ฉะนั้น สำหรับการกำหนดวิธีการ สำหรับเด็กซึ่งเป็นวิธีพิจารณาที่เกี่ยวข้องในทางอาญานั้น พระราชบัญญัตินี้ก็ได้แก้ไขให้ถึงที่สุดใน ชั้นศาลอุทธรณ์ ตามมาตรา 182/1 วรรคหนึ่ง (ที่แก้ไขใหม่) บัญญัติว่า "การฎีกาคำพิพากษาหรือ คำสั่งของศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิเศษ ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ แพ่งหรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาแล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่ ในกรณีที่ เป็นคำพิพากษาหรือคำสั่งกำหนดวิธีการสำหรับเด็กหรือเยาวชน ตามมาตรา 180 ต้องห้ามมิให้ฎีกา" เช่นนี้หลักเกณฑ์ในการฎีกาคำพิพากษาเกี่ยวกับวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่แก้ไขใหม่ จึงแตกต่างไปจาก มาตรา 183 (เดิม) ซึ่งหากคู่ความฎีกา คำพิพากษาเกี่ยวกับวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน แม้จะเป็นกรณีที่ศาลกำหนดให้ส่งฝึกและอบรม เกินกว่า 3 ปี ตามมาตรา 180 ก็ต้องห้ามมิให้ฎีกาตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 182/1 วรรคหนึ่ง (ที่แก้ไขใหม่) ฎีกา ของโจทก์ร่วมที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน จึงต้องห้ามมิให้ฎีกาตามบทบัญญัติแห่ง กฎหมายดังกล่าว ที่ศาลชั้นต้นสั่งรับฎีกาของโจทก์ร่วมมานั้น จึงเป็นการไม่ชอบ ศาลฎีกาไม่รับ

วินิจฉัยให้ พิพากษากฎีกาของโจทก์ร่วม คุณบับยอฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมาย คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6996/2561 พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์นางสาวรภัสสา แพร์ศิริพัฒน์พงษ์โจทก์ร่วมนายอินทร์ธหรือธหรือธหรือธ ศรีชมจำเลย

พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 ม. 180, ม. 182/1 วรรคหนึ่ง พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2558 ม. 10 วรรคหนึ่งพ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2558 มาตรา 10 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า "คดีที่ศาลอุทธรณ์ หรือศาลอุทธรณ์แผนกคดีเยาวชนและครอบครัวได้พิพากษาหรือมีคำสั่งก่อนวันเปิดทำการของ ศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษให้ฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นไปยังศาลฎีกา และให้นำบทบัญญัติ แห่งพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาใช้บังคับในการพิจารณา พิพากษาของศาลฎีกา" คดีนี้ได้อ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ในวันที่ 13 กรกฎาคม 2560 เป็น ระยะเวลาภายหลังจากกฎหมายที่แก้ไขใหม่มีผลใช้บังคับ และภายหลังจากศาลอุทธรณ์คดี ขำนาญพิเศษเปิดทำการแล้ว (เปิดทำการ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2559) เมื่อโจทก์ร่วมยื่นฎีกา ในวันที่ 26 กรกฎาคม 2560 เกี่ยวกับวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน จึงต้องนำบทบัญญัติแห่ง พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาใช้บังคับ ตาม มาตรา 182/1 วรรคหนึ่ง (ที่แก้ไขใหม่) บัญญัติว่า "การฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งของ ศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งหรือ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาแล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่ในกรณีที่ เป็น คำพิพากษาหรือคำสั่งกำหนดวิธีการสำหรับเด็กหรือเยาวชน ตามมาตรา 180 ต้องห้ามมิให้ฎีกา" เช่นนี้หลักเกณฑ์ในการฎีกาคำพิพากษาเกี่ยวกับวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน ตามบทบัญญัติแห่ง กฎหมายที่แก้ไขใหม่ จึงแตกต่างไปจาก มาตรา 183 (เดิม) ซึ่งหากคู่ความฎีกาคำพิพากษาเกี่ยวกับ วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน แม้จะเป็นกรณีที่ศาลกำหนดให้ส่งฝึกและอบรมเกินกว่า 3 ปี ตามมาตรา 180 ก็ต้องห้ามมิให้ฎีกาตาม พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดี เยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 182/1 วรรคหนึ่ง (ที่แก้ไขใหม่) ฎีกาของโจทก์ร่วมที่ เกี่ยวกับวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน จึงต้องห้ามมิให้ฎีกาตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 80, 83, 91, 288 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 4, 7, 8 ทวิ, 72, 72 ทวิ และริบกระสุนปืนของกลาง จำเลยให้การรับสารภาพ ระหว่างพิจารณา นางสาวรภัสสา มารดาของนายปฏิภาณ ผู้ตาย ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาตเฉพาะความผิดฐานฆ่าผู้อื่น ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288, 288, 80, 83 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 7, 8 ทวิ, 72 วรรคสาม, 72 ทวิ วรรคสอง เป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ฐานร่วมกัน พยายามฆ่าและร่วมกันฆ่าผู้อื่นเป็นความผิดกรรมเดียว วางโทษจำคุกตลอดชีวิต ขณะ กระทำความผิดจำเลยมีอายุ 17 ปีเศษ (ที่ถูก 16 ปีเศษ) เปลี่ยนโทษและลดมาตราส่วนโทษ ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 53 ประกอบ 75 คงเหลือจำคุก 25 ปี จำเลยให้การรับสารภาพมี เหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 12 ปี 6 เดือน

ฐานร่วมกันมีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนของผู้อื่นไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุก 6 เดือน ฐานร่วมกันพาอาวุธปืนไปในเมืองหมู่บ้าน จำคุก 6 เดือน จำเลยให้การรับสารภาพมี เหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกฐานร่วมกันมี อาวุธปืนของผู้อื่นไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต 3 เดือน ฐานร่วมกันพาอาวุธปืนไป ในเมืองหมู่บ้าน ทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควร จำคุก 3 เดือน รวมจำคุก 12 ปี 12 เดือน พิเคราะห์ พฤติกรรมและรายงานสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานครแล้ว เห็นสมควร ส่งจำเลยไปฝึกอบรมที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานครเป็นเวลาขั้นต่ำ 4 ปี ขั้นสูง 5 ปี หากจำเลยไม่ได้รับการฝึกอบรมหรือฝึกอบรมไม่พอแก้คำพิพากษา เนื่องจากจำเลย มีอายุครบ 24 ปีบริบูรณ์ แล้วให้ส่งตัวจำเลยไปจำคุกที่เรือนจำเป็นเวลา 5 ปี รับกระสุนปืน ของกลาง โจทก์ร่วมอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว พิพากษาแก้เป็นว่า การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้เรียงกระทงลงโทษทุกกรรมเป็นกระทง ความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ขณะกระทำความผิดจำเลยมีอายุ 16 ปีเศษ ลดมาตราส่วนโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 75 ประกอบมาตรา 53 (ที่ถูก ประกอบ มาตรา 18 วรรคสาม) ฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่นและฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นเป็นกรรมเดียว ผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่น ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 25 ปี ฐานร่วมกันมีอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนของ ผู้อื่นไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุก 3 เดือน และฐานร่วมกันพาอาวุธปืนและเครื่อง กระสุนปืนไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุก 3 เดือน รวม 3 กระทง จำคุก 25 ปี 6 เดือน จำเลยให้การรับสารภาพ มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 12 ปี 9 เดือน ส่วนการเปลี่ยนโทษจำคุกเป็นการส่งตัว จำเลยไปควบคุมเพื่อฝึกอบรมและนอกจากที่แก้ไขเป็นตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ร่วมฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีเยาวชนและครอบครัววินิจฉัยว่า คดีนี้โจทก์ร่วมฎีกาว่า ขณะกระทำความผิด จำเลยมีอายุใกล้เป็นผู้ใหญ่ อาวุธปืนที่ใช้ในกระทำความผิดเป็นอาวุธสงคราม พฤติการณ์แห่งคดี เป็นเรื่องร้ายแรง ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาให้เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นส่งตัวจำเลยไปควบคุมเพื่อ ฝึกอบรมขั้นต่ำ 4 ปี ขั้นสูง 5 ปี ยังไม่เหมาะสม ขอให้ศาลฎีกาพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยโดยไม่ใช้ วิธีการสำหรับเด็ก นั้น เป็นการฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน ซึ่งตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 183 (เดิม) บัญญัติว่า "คดีที่ศาลอุทธรณ์หรือศาลอุทธรณ์แผนกคดีเยาวชนและ ครอบครัวได้พิพากษาหรือมีคำสั่ง ให้ฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นไปยังศาลฎีกาได้ตามบทบัญญัติ แห่งกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความเหมือนคดีธรรมดา เว้นแต่กรณีที่ต้องห้ามมิให้อุทธรณ์ตาม มาตรา 180" และ มาตรา 180 (เดิม) บัญญัติว่า "คดีที่ศาลเยาวชนและครอบครัวได้พิพากษาหรือมี คำสั่งแล้วให้อุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นไปยังศาลอุทธรณ์หรือศาลอุทธรณ์ภาคได้ตาม บทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาเหมือนคดีธรรมดา เว้นแต่ ในกรณีที่ ศาลเยาวชนและครอบครัวได้พิพากษาหรือมีคำสั่งกำหนดวิธีการสำหรับเด็กหรือเยาวชน อย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ... (2) กำหนดให้ใช้วิธีการสำหรับเด็กหรือเยาวชน ตามมาตรา 142 เว้นแต่ ในกรณีที่...ส่งตัวเด็กและเยาวชนไปควบคุมเพื่อฝึกอบรมมีกำหนดระยะเวลาเกินกว่า 3 ปี" ซึ่งตามบทบัญญัติดังกล่าว หากเป็นกรณีที่ศาลใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน ให้ส่งตัวจำเลยไป ควบคุมเพื่อฝึกอบรม มีกำหนดระยะเวลาเกินกว่า 3 ปี คู่ความมีสิทธิที่จะอุทธรณ์และฎีกา

คำพิพากษาเกี่ยวกับวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนได้ ต่อมา มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2558 มีผลใช้บังคับ เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2558 โดยบทบัญญัติ มาตรา 10 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า "คดีที่ศาลอุทธรณ์หรือศาลอุทธรณ์แผนกคดีเยาวชนและครอบครัวได้พิพากษาหรือมีคำสั่งก่อนวันเปิดทำการของศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิเศษให้ฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นไปยังศาลฎีกา และให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาใช้บังคับในการพิจารณาพิพากษาของศาลฎีกา" คดีนี้ได้อ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ในวันที่ 13 กรกฎาคม 2560 เป็นระยะเวลาภายหลังจากกฎหมายที่แก้ไขใหม่มีผลใช้บังคับ และภายหลังจากศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิเศษเปิดทำการแล้ว (เปิดทำการ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2559) เมื่อโจทก์ร่วมยื่นฎีกา ในวันที่ 26 กรกฎาคม 2560 ซึ่งเป็นฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนดังกล่าวแล้วข้างต้น จึงต้องนำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 (ที่แก้ไขใหม่) มาใช้บังคับ ซึ่งตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมีเหตุผลในการประกาศใช้ไว้ว่า "...โดยที่ได้มีการปรับปรุงหลักเกณฑ์การอุทธรณ์และฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง โดยให้คดีแพ่งที่ขึ้นสู่ศาลฎีกาจะต้องได้รับอนุญาตจากศาลฎีกาแต่ระบบการอุทธรณ์และฎีกาคดีเยาวชนและครอบครัวในปัจจุบันไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่แก้ไขใหม่ดังกล่าวประกอบกับได้มีการจัดตั้งศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิเศษขึ้นเพื่อพิจารณาพิพากษาคดีชั้นอุทธรณ์พิเศษต่าง ๆ สมควรแก้ไขปรับปรุงหลักเกณฑ์การอุทธรณ์และฎีกาคดีเยาวชนและครอบครัวให้มีความสอดคล้องเป็นระบบเดียวกัน รวมทั้งแก้ไขวิธีพิจารณาที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้" ฉะนั้น สำหรับการกำหนดวิธีการสำหรับเด็กซึ่งเป็นวิธีพิจารณาที่เกี่ยวข้องในทางอาญานั้น พระราชบัญญัตินี้ก็ได้แก้ไขให้ถึงที่สุดในชั้นศาลอุทธรณ์ ตามมาตรา 182/1 วรรคหนึ่ง (ที่แก้ไขใหม่) บัญญัติว่า "การฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิเศษ ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งหรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาแล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่ในกรณีที่เป็นการพิพากษาหรือคำสั่งกำหนดวิธีการสำหรับเด็กหรือเยาวชน ตามมาตรา 180 ต้องห้ามมิให้ฎีกา" เช่นนี้หลักเกณฑ์ในการฎีกาคำพิพากษาเกี่ยวกับวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่แก้ไขใหม่ จึงแตกต่างไปจาก มาตรา 183 (เดิม) ซึ่งหากคู่ความฎีกาคำพิพากษาเกี่ยวกับวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน แม้จะเป็นกรณีที่ศาลกำหนดให้ส่งฝึกและอบรมเกินกว่า 3 ปี ตามมาตรา 180 ก็ต้องห้ามมิให้ฎีกาตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 182/1 วรรคหนึ่ง (ที่แก้ไขใหม่) ฎีกาของโจทก์ร่วมที่เกี่ยวกับวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน จึงต้องห้ามมิให้ฎีกาตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว ที่ศาลชั้นต้นสั่งรับฎีกาของโจทก์ร่วมมานั้น จึงเป็นการไม่ชอบ ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัยให้ พิพากษายกฎีกาของโจทก์ร่วม(เถียรดนัย ธรรมดุขฎิ-บุญมี จิตะศิริ-สันต์ชัย ล้อมณีนพรัตน์)ศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง - นางสุรางค์รัตน์ โอฬารสกุลศาลอุทธรณ์ - นายนนท์ ชัยปกรณ์แหล่งที่มา กองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกาแผนกหมายเลขคดีศาลฎีกา ยชอ.112/2560หมายเลขคดีศาลชั้นต้นอ1628/2558หมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้น อ845/2559หมายเหตุคำพิพากษา: โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 80, 83, 91, 288 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด

ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 4, 7, 8 ทวิ, 72, 72 ทวิ และริบกระสุนปืน
 ของกลาง จำเลยให้การรับสารภาพ ระหว่างพิจารณา นางสาวรัชสา มารดาของนายปฏิภาณ
 ผู้ตาย ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาตเฉพาะความผิดฐานฆ่าผู้อื่น ศาลชั้นต้น
 พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288, 288, 80, 83
 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน
 พ.ศ.2490 มาตรา 7, 8 ทวิ, 72 วรรคสาม, 72 ทวิ วรรคสอง เป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้
 ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ฐานร่วมกันพยายามฆ่าและร่วมกันฆ่าผู้อื่นเป็นความผิด
 กรรมเดียว วางโทษจำคุกตลอดชีวิต ขณะกระทำความผิดจำเลยมีอายุ 17 ปีเศษ (ที่ถูก 16 ปีเศษ)
 เปลี่ยนโทษและลดมาตราส่วนโทษ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 53 ประกอบ 75 คงเหลือ
 จำคุก 25 ปี จำเลยให้การรับสารภาพมีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่งตาม
 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 12 ปี 6 เดือน ฐานร่วมกันมีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน
 ของผู้อื่นไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุก 6 เดือน ฐานร่วมกันพาอาวุธปืนไปในเมือง
 หมู่บ้าน จำคุก 6 เดือน จำเลยให้การรับสารภาพมีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตาม
 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกฐานร่วมกันมีอาวุธปืนของผู้อื่นไว้ในครอบครองโดยไม่
 ได้รับใบอนุญาต 3 เดือน ฐานร่วมกันพาอาวุธปืนฯ ไปในเมืองหมู่บ้าน ทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุ
 สมควร จำคุก 3 เดือน รวมจำคุก 12 ปี 12 เดือน พิเคราะห์พฤติการณ์และรายงานสถานพินิจและ
 คัมครองเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานครแล้ว เห็นสมควรส่งจำเลยไปฝึกอบรมที่สถานพินิจและ
 คัมครองเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานครเป็นเวลาขั้นต่ำ 4 ปี ขั้นสูง 5 ปี หากจำเลยไม่ได้รับการ
 ฝึกอบรมหรือฝึกอบรมไม่พอแก่คำพิพากษา เนื่องจากจำเลยมีอายุครบ 24 ปีบริบูรณ์ แล้วให้ส่งตัว
 จำเลยไปจำคุกที่เรือนจำเป็นเวลา 5 ปี ริบกระสุนปืนของกลาง โจทก์ร่วมอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์
 แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว พิพากษาแก้เป็นว่า การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรม
 ต่างกันให้เรียงกระทงลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา
 91 ขณะกระทำความผิดจำเลยมีอายุ 16 ปีเศษ ลดมาตราส่วนโทษให้กึ่งหนึ่งตาม
 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 75 ประกอบมาตรา 53 (ที่ถูกประกอบ มาตรา 18 วรรคสาม) ฐาน
 ร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่นและฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษ
 ฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่น ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90
 จำคุก 25 ปี ฐานร่วมกันมีอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนของผู้อื่นไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับ
 ใบอนุญาต จำคุก 3 เดือน และฐานร่วมกันพาอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไปในเมือง หมู่บ้าน
 หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุก 3 เดือน รวม 3 กระทง จำคุก 25 ปี 6 เดือน จำเลย
 ให้การรับสารภาพ มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78
 คงจำคุก 12 ปี 9 เดือน ส่วนการเปลี่ยนโทษจำคุกเป็นการส่งตัวจำเลยไปควบคุมเพื่อฝึกอบรมและ
 นอกจากที่แก้ให้เป็นตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ร่วมฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีเยาวชนและ
 ครอบครัววินิจฉัยว่า คดีนี้โจทก์ร่วมฎีกาว่า ขณะกระทำความผิดจำเลยมีอายุใกล้เป็นผู้ใหญ่ อาวุธ
 ปืนที่ใช้ในกระทำความผิดเป็นอาวุธสงคราม พฤติการณ์แห่งคดีเป็นเรื่องร้ายแรง ที่ศาลอุทธรณ์
 พิพากษาให้เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นส่งตัวจำเลยไปควบคุมเพื่อฝึกอบรมขั้นต่ำ 4 ปี ขั้นสูง 5 ปี ยังไม่
 เหมาะสม ขอให้ศาลฎีกาพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยโดยไม่ใช้วิธีการสำหรับเด็ก นั้น เป็นการฎีกา
 คำพิพากษาหรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน ซึ่งตามพระราชบัญญัติ
 ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 183 (เดิม)

บัญญัติว่า "คดีที่ศาลอุทธรณ์หรือศาลอุทธรณ์แผนกคดีเยาวชนและครอบครัวได้พิพากษาหรือมีคำสั่งให้ฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นไปยังศาลฎีกาได้ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความเหมือนคดีธรรมดา เว้นแต่กรณีที่ต้องห้ามมิให้อุทธรณ์ตามมาตรา 180" และ มาตรา 180 (เดิม) บัญญัติว่า "คดีที่ศาลเยาวชนและครอบครัวได้พิพากษาหรือมีคำสั่งแล้วให้อุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นไปยังศาลอุทธรณ์หรือศาลอุทธรณ์ภาคได้ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความเหมือนคดีธรรมดา เว้นแต่ ในกรณีที่ศาลเยาวชนและครอบครัวได้พิพากษาหรือมีคำสั่งกำหนดวิธีการสำหรับเด็กหรือเยาวชนอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ... (2) กำหนดให้ใช้วิธีการสำหรับเด็กหรือเยาวชน ตามมาตรา 142 เว้นแต่ ในกรณีที่...ส่งตัวเด็กและเยาวชนไปควบคุมเพื่อฝึกอบรมมีกำหนดระยะเวลาเกินกว่า 3 ปี" ซึ่งตามบทบัญญัตินี้ดังกล่าว หากเป็นกรณีที่ศาลใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน ให้ส่งตัวจำเลยไปควบคุมเพื่อฝึกอบรม มีกำหนดระยะเวลาเกินกว่า 3 ปี คู่ความมีสิทธิที่จะอุทธรณ์และฎีกาคำพิพากษาเกี่ยวกับวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนได้ ต่อมา มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2558 มีผลใช้บังคับ เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2558 โดยบทบัญญัติ มาตรา 10 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า "คดีที่ศาลอุทธรณ์หรือศาลอุทธรณ์แผนกคดีเยาวชนและครอบครัวได้พิพากษาหรือมีคำสั่งก่อนวันเปิดทำการของศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิเศษให้ฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นไปยังศาลฎีกา และให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาใช้บังคับในการพิจารณาพิพากษาของศาลฎีกา" คดีนี้ได้อ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ในวันที่ 13 กรกฎาคม 2560 เป็นระยะเวลาภายหลังจากกฎหมายที่แก้ไขใหม่มีผลใช้บังคับ และภายหลังจากศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิเศษเปิดทำการแล้ว (เปิดทำการ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2559) เมื่อโจทก์ร่วมยื่นฎีกา ในวันที่ 26 กรกฎาคม 2560 ซึ่งเป็นฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนดังกล่าวแล้วข้างต้น จึงต้องนำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 (ที่แก้ไขใหม่) มาใช้บังคับ ซึ่งตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมีเหตุผลในการประกาศใช้ไว้ว่า "...โดยที่ได้มีการปรับปรุงหลักเกณฑ์การอุทธรณ์และฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง โดยให้คดีแพ่งที่ขึ้นสู่ศาลฎีกาจะต้องได้รับอนุญาตจากศาลฎีกาแต่ระบบการอุทธรณ์และฎีกาคดีเยาวชนและครอบครัวในปัจจุบันไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่แก้ไขใหม่ดังกล่าวประกอบกับได้มีการจัดตั้งศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิเศษขึ้นเพื่อพิจารณาพิพากษาคดีชั้นอุทธรณ์พิเศษต่าง ๆ สมควรแก้ไขปรับปรุงหลักเกณฑ์การอุทธรณ์และฎีกาคดีเยาวชนและครอบครัวให้มีความสอดคล้องเป็นระบบเดียวกัน รวมทั้งแก้ไขวิธีพิจารณาที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ " ฉะนั้นสำหรับการกำหนดวิธีการสำหรับเด็กซึ่งเป็นวิธีพิจารณาที่เกี่ยวข้องในทางอาญานั้น พระราชบัญญัตินี้ก็ได้แก้ไขให้ถึงที่สุดที่สุดในชั้นศาลอุทธรณ์ ตามมาตรา 182/1 วรรคหนึ่ง (ที่แก้ไขใหม่) บัญญัติว่า "การฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิเศษให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งหรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาแล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่ในกรณีที่เป็นคำพิพากษาหรือคำสั่งกำหนดวิธีการสำหรับเด็กหรือเยาวชน ตามมาตรา 180 ต้องห้ามมิให้ฎีกา" เช่นนี้หลักเกณฑ์ในการฎีกาคำพิพากษาเกี่ยวกับวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่แก้ไขใหม่ จึงแตกต่างไปจาก มาตรา 183 (เดิม) ซึ่งหากคู่ความฎีกาคำพิพากษาเกี่ยวกับวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน แม้จะเป็นกรณีที่

ศาลกำหนดให้ส่งฝึกและอบรมเกินกว่า 3 ปี ตามมาตรา 180 ก็ต้องห้ามมิให้ฎีกาตาม พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 182/1 วรรคหนึ่ง (ที่แก้ไขใหม่) ฎีกาของโจทก์ร่วมที่เกี่ยวกับวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน จึงต้องห้ามมิให้ฎีกาตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว ที่ศาลชั้นต้นสั่งรับฎีกาของโจทก์ร่วมมา นั้น จึงเป็นการไม่ชอบ ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัยให้ พิพากษายกฎีกาของโจทก์ร่วม ดูฉบับย่อฎีกาตัดสิน เกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6996/2561 พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์นางสาวรณาสสา แพร์ศิริพัฒพงษ์โจทก์ร่วมนายอินทร์ธหรือธหรือ รอน ศรีชมจำเลย พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 ม. 180, ม. 182/1 วรรคหนึ่ง พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดี เยาวชนและครอบครัว (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2558 ม. 10 วรรคหนึ่งพ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2558 มาตรา 10 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า "คดีที่ศาลอุทธรณ์หรือศาลอุทธรณ์แผนกคดีเยาวชนและครอบครัวได้พิพากษาหรือมีคำสั่งก่อนวัน เปิดทำการของศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษให้ฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นไปยังศาลฎีกา และให้ นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและ ครอบครัว พ.ศ.2553 ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาใช้บังคับใน การพิจารณาพิพากษาของศาลฎีกา" คดีนี้ได้อ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ในวันที่ 13 กรกฎาคม 2560 เป็นระยะเวลาหลังจากกฎหมายที่แก้ไขใหม่มีผลใช้บังคับ และหลังจากศาลอุทธรณ์ คดีชำนาญพิเศษเปิดทำการแล้ว (เปิดทำการ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2559) เมื่อโจทก์ร่วมยื่นฎีกา ในวันที่ 26 กรกฎาคม 2560 เกี่ยวกับวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน จึงต้องนำบทบัญญัติแห่ง พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาใช้บังคับ ตาม มาตรา 182/1 วรรคหนึ่ง (ที่แก้ไขใหม่) บัญญัติว่า "การฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งของ ศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งหรือ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาแล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่ในกรณีที่ เป็น คำพิพากษาหรือคำสั่งกำหนดวิธีการสำหรับเด็กหรือเยาวชน ตามมาตรา 180 ต้องห้ามมิให้ฎีกา" เช่นนี้หลักเกณฑ์ในการฎีกาคำพิพากษาเกี่ยวกับวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน ตามบทบัญญัติแห่ง กฎหมายที่แก้ไขใหม่ จึงแตกต่างไปจาก มาตรา 183 (เดิม) ซึ่งหากคู่ความฎีกาคำพิพากษาเกี่ยวกับ วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน แม้จะเป็นกรณีที่ศาลกำหนดให้ส่งฝึกและอบรมเกินกว่า 3 ปี ตามมาตรา 180 ก็ต้องห้ามมิให้ฎีกาตาม พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดี เยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 182/1 วรรคหนึ่ง (ที่แก้ไขใหม่) ฎีกาของโจทก์ร่วมที่ เกี่ยวกับวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน จึงต้องห้ามมิให้ฎีกาตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 80, 83, 91, 288 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 4, 7, 8 ทวิ, 72, 72 ทวิ และริบกระสุนปืนของกลาง จำเลยให้การรับสารภาพ ระหว่างพิจารณา นางสาวรณาสสา มารดาของนายปฏิภาณ ผู้ตาย ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาตเฉพาะความผิดฐานฆ่าผู้อื่น ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288, 288, 80, 83 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 7, 8 ทวิ, 72 วรรคสาม, 72 ทวิ วรรคสอง เป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ฐานร่วมกัน

พยายามฆ่าและร่วมกันฆ่าผู้อื่นเป็นความผิดกรรมเดียว วางโทษจำคุกตลอดชีวิต ขณะกระทำความผิดจำเลยมีอายุ 17 ปีเศษ (ที่ถูก 16 ปีเศษ) เปลี่ยนโทษและลดมาตราส่วนโทษ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 53 ประกอบ 75 คงเหลือจำคุก 25 ปี จำเลยให้การรับสารภาพมีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 12 ปี 6 เดือน

ฐานร่วมกันมีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนของผู้อื่นไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุก 6 เดือน ฐานร่วมกันพาอาวุธปืนไปในเมืองหมู่บ้าน จำคุก 6 เดือน จำเลยให้การรับสารภาพมีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกฐานร่วมกันมีอาวุธปืนของผู้อื่นไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต 3 เดือน ฐานร่วมกันพาอาวุธปืนฯ ไปในเมืองหมู่บ้าน ทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควร จำคุก 3 เดือน รวมจำคุก 12 ปี 12 เดือน พิเคราะห์พฤติการณ์และรายงานสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานครแล้ว เห็นสมควรส่งจำเลยไปฝึกอบรมที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานครเป็นเวลาขั้นต่ำ 4 ปี ขั้นสูง 5 ปี หากจำเลยไม่ได้รับการฝึกอบรมหรือฝึกอบรมไม่พอแก้คำพิพากษา เนื่องจากจำเลยมีอายุครบ 24 ปีบริบูรณ์ แล้วให้ส่งตัวจำเลยไปจำคุกที่เรือนจำเป็นเวลา 5 ปี รับกระสุนปืนของกลาง โจทก์ร่วมอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว พิพากษาแก้เป็นว่าการกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้เรียงกระทงลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ขณะกระทำความผิดจำเลยมีอายุ 16 ปีเศษ ลดมาตราส่วนโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 75 ประกอบมาตรา 53 (ที่ถูกประกอบ มาตรา 18 วรรคสาม) ฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่นและฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่น ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 25 ปี ฐานร่วมกันมีอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนของผู้อื่นไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุก 3 เดือน และฐานร่วมกันพาอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุก 3 เดือน รวม 3 กระทง จำคุก 25 ปี 6 เดือน จำเลยให้การรับสารภาพ มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 12 ปี 9 เดือน ส่วนการเปลี่ยนโทษจำคุกเป็นการส่งตัวจำเลยไปควบคุมเพื่อฝึกอบรมและนอกจากที่แก้ให้เป็นตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ร่วมฎีกาศาลฎีกาแผนกคดีเยาวชนและครอบครัววินิจฉัยว่า คดีนี้โจทก์ร่วมฎีกาว่า ขณะกระทำความผิดจำเลยมีอายุใกล้เป็นผู้ใหญ่ อาวุธปืนที่ใช้ในกระทำความผิดเป็นอาวุธสงคราม พฤติการณ์แห่งคดีเป็นเรื่องร้ายแรง ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาให้เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นส่งตัวจำเลยไปควบคุมเพื่อฝึกอบรมขั้นต่ำ 4 ปี ขั้นสูง 5 ปี ยังไม่เหมาะสม ขอให้ศาลฎีกาพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยโดยไม่ใช้วิธีการสำหรับเด็ก นั้น เป็นการฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนซึ่งตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 183 (เดิม) บัญญัติว่า "คดีที่ศาลอุทธรณ์หรือศาลอุทธรณ์แผนกคดีเยาวชนและครอบครัวได้พิพากษาหรือมีคำสั่ง ให้ฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นไปยังศาลฎีกาได้ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความเหมือนคดีธรรมดา เว้นแต่กรณีที่ต้องห้ามมิให้อุทธรณ์ตาม มาตรา 180" และ มาตรา 180 (เดิม) บัญญัติว่า "คดีที่ศาลเยาวชนและครอบครัวได้พิพากษาหรือมีคำสั่งแล้วให้อุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นไปยังศาลอุทธรณ์หรือศาลอุทธรณ์ภาคได้ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาเหมือนคดีธรรมดา เว้นแต่ ในกรณีที่ศาลเยาวชนและครอบครัวได้พิพากษาหรือมีคำสั่งกำหนดวิธีการสำหรับเด็กหรือเยาวชน

อย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ... (2) กำหนดให้ใช้วิธีการสำหรับเด็กหรือเยาวชน ตามมาตรา 142 เว้นแต่ในกรณีที่...ส่งตัวเด็กและเยาวชนไปควบคุมเพื่อฝึกอบรมมีกำหนดระยะเวลาเกินกว่า 3 ปี" ซึ่งตามบทบัญญัติดังกล่าว หากเป็นกรณีที่ศาลใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน ให้ส่งตัวจำเลยไปควบคุมเพื่อฝึกอบรม มีกำหนดระยะเวลาเกินกว่า 3 ปี คู่ความมีสิทธิที่จะอุทธรณ์และฎีกา คำพิพากษาเกี่ยวกับวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนได้ ต่อมา มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติ ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2558 มีผลใช้บังคับ เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2558 โดยบทบัญญัติ มาตรา 10 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า "คดีที่ ศาลอุทธรณ์หรือศาลอุทธรณ์แผนกคดีเยาวชนและครอบครัวได้พิพากษาหรือมีคำสั่งก่อนวันเปิดทำการของศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์ให้ฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นไปยังศาลฎีกา และให้นำ บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาใช้บังคับในการพิจารณาพิพากษาของศาลฎีกา" คดีนี้ได้อ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ในวันที่ 13 กรกฎาคม 2560 เป็นระยะเวลาหลังจากกฎหมายที่แก้ไขใหม่มีผลใช้บังคับ และภายหลังจากศาลอุทธรณ์ คดีชั้นอุทธรณ์เปิดทำการแล้ว (เปิดทำการ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2559) เมื่อโจทก์ร่วมยื่นฎีกา ในวันที่ 26 กรกฎาคม 2560 ซึ่งเป็นฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนดังกล่าวแล้วข้างต้น จึงต้องนำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 (ที่แก้ไขใหม่) มาใช้บังคับ ซึ่งตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมีเหตุผลในการประกาศใช้ไว้ว่า "...โดยที่ได้มีการปรับปรุงหลักเกณฑ์การ อุทธรณ์และฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง โดยให้คดีแพ่งที่ขึ้นสู่ศาลฎีกาจะต้อง ได้รับอนุญาตจากศาลฎีกาแต่ระบบการอุทธรณ์และฎีกาคดีเยาวชนและครอบครัวในปัจจุบันไม่ สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่แก้ไขใหม่ดังกล่าวประกอบกับได้มีการจัดตั้งศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิเศษ ขึ้นเพื่อพิจารณาพิพากษาคดีชั้นอุทธรณ์พิเศษต่าง ๆ สมควรแก้ไขปรับปรุงหลักเกณฑ์การอุทธรณ์และ ฎีกาคดีเยาวชนและครอบครัวให้มีความสอดคล้องเป็นระบบเดียวกัน รวมทั้งแก้ไขวิธีพิจารณาที่ เกี่ยวข้องให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้" ฉะนั้น สำหรับการกำหนดวิธีการ สำหรับเด็กซึ่งเป็นวิธีพิจารณาที่เกี่ยวข้องในทางอาญานั้น พระราชบัญญัตินี้ก็ได้แก้ไขให้ถึงที่สุดใน ชั้นศาลอุทธรณ์ ตามมาตรา 182/1 วรรคหนึ่ง (ที่แก้ไขใหม่) บัญญัติว่า "การฎีกาคำพิพากษาหรือ คำสั่งของศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิเศษ ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ แพ่งหรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาแล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่ ในกรณีที่เป็นการพิพากษาหรือคำสั่งกำหนดวิธีการสำหรับเด็กหรือเยาวชน ตามมาตรา 180 ต้องห้ามมิให้ฎีกา" เช่นนี้หลักเกณฑ์ในการฎีกาคำพิพากษาเกี่ยวกับวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่แก้ไขใหม่ จึงแตกต่างไปจาก มาตรา 183 (เดิม) ซึ่งหากคู่ความฎีกา คำพิพากษาเกี่ยวกับวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน แม้จะเป็นกรณีที่ศาลกำหนดให้ส่งฝึกและอบรม เกินกว่า 3 ปี ตามมาตรา 180 ก็ต้องห้ามมิให้ฎีกาตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 182/1 วรรคหนึ่ง (ที่แก้ไขใหม่) ฎีกา ของโจทก์ร่วมที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน จึงต้องห้ามมิให้ฎีกาตามบทบัญญัติแห่ง กฎหมายดังกล่าว ที่ศาลชั้นต้นสั่งรับฎีกาของโจทก์ร่วมมานั้น จึงเป็นการไม่ชอบ ศาลฎีกาไม่รับ วินิจฉัยให้ พิพากษายกฎีกาของโจทก์ร่วม

องค์คณะ

เถียรดนัย ธรรมดุษฎี · บุญมี ฐิตะศิริ · สันต์ชัย ล้อมฉินพรรัตน์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th ·
<https://www.thaideka.online/deka/6996/2561>